

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 2269	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering	Gradering Fortrolig
Kommer fra ..arkiv Sulitjelma Bergverk A/S	Ekstern rapport nr "522143003"	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Skaitifeltet fram til 1968.				
Forfatter VASSHAUG B		Dato 	Bedrift Sulitjelma Gruber A/S	
Kommune	Fylke	Bergdistrikt	1: 50 000 kartblad	1: 250 000 kartblad
Fagområde		Dokument type	Forekomster	
Råstofftype	Emneord			
Sammendrag Beskrivelser av skjerp ved Skaitibukta, Kvartsdalen, Klaravann og Storforsdalen. Dessuten har han påvist en impregnasjonssone i vestsida av Tausafjellet. Jervas -sonens forlop rundt synkinalen syd for Balvann er fulgt og skildra. Kismineralisering ved Skipmannvikfjell : Kopperkis i kloritt- og biotittrik bergart.				

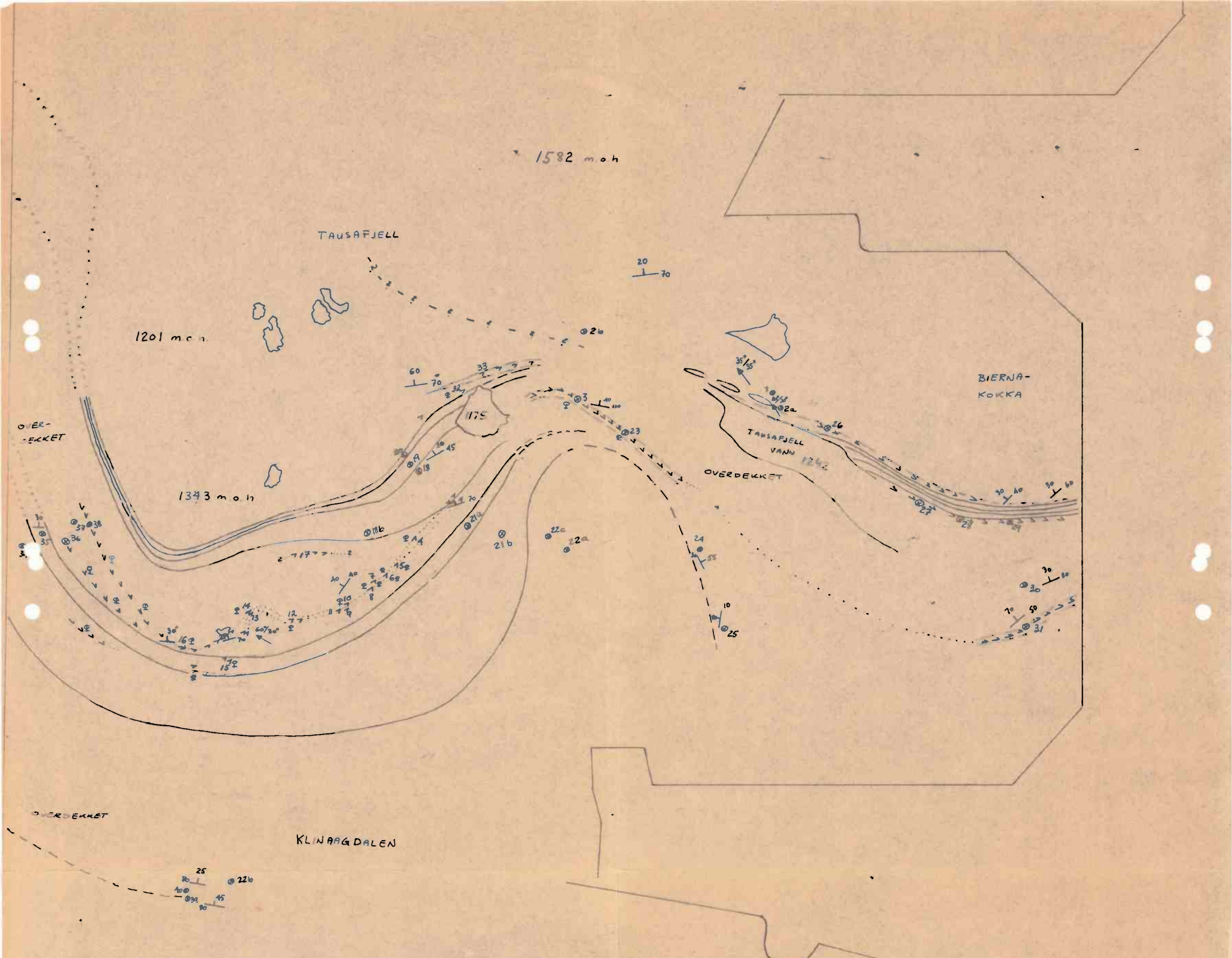
- ~ STAUROLITTSKIFER
- ~ MUSKOVITTSKIFER
- ~ BIOTITTSKIFER
- ~ AMPHIBOLITT
- ~ GNEIS, GRANITT

~ RUSTSONG
~ IMPREGNASJON

Geologisk kart over området
TAUSA - RYKIEDALEN
Fotografert av
Bjørn Løvhaug
Aug. 1954
Tegnet av Bjørn Løvhaug

1. 16. 54

Geologisk kart over området

TAUSA - RYKJEDALEN

kartlagt av

Bjarne Vasshug

Alf Løining

tegnet av Bjarne Vasshug

- ☐ ~ STAUROLITTSKIFER
- ☐ ~ MUSKOVITTSKIFER
- ☐ ~ BIOTITTSKIFER
- ☐ ~ AMFIBOLITT
- ☐ ~ GNEIS, GRANITT
- ☐ ~ ~~MASSIVE~~ ~~MASSIVE~~
- ☐ ~ ~~MASSIVE~~ ~~MASSIVE~~

ALMUT / AKSE
FALL

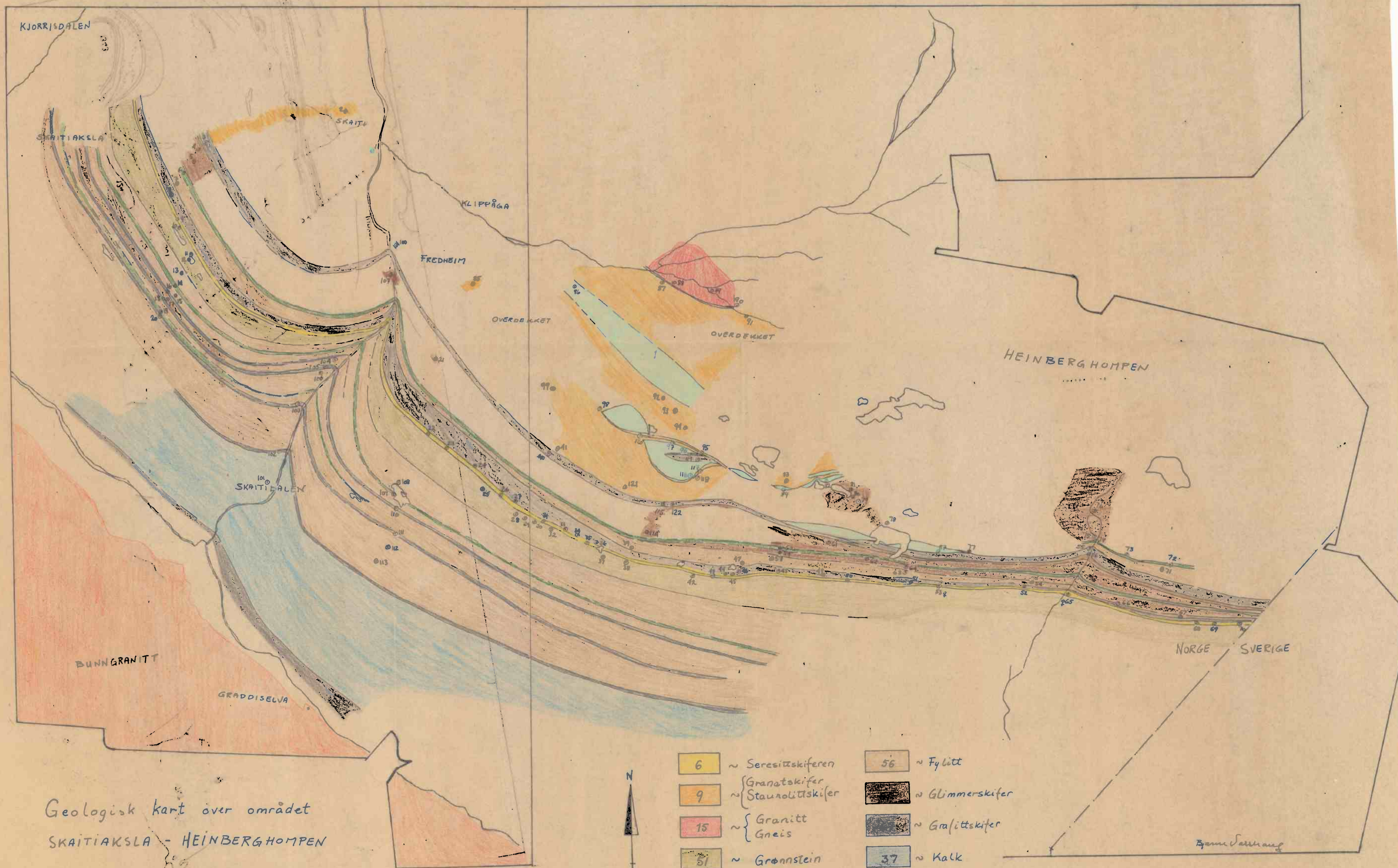
→ → → ~ RUSTSONER

♀ ~ IMPREGNASJON

~ ANTA FROPP

MASSIVITET = 1:165

522.148.003

Geologisk kart over området
SKAITIAKSLA - HEINBERGHØMPEN

Bjarne Vasshaug

0 0.5 1 1.5 2 KM

MÅLESTOKK = 1:16500

6 ~ Seresittskiferen	56 ~ Fyllitt
9 ~ { Granatskifer
Staurulittskifer	~ Glimmerskifer
15 ~ { Granitt
Gneis	~ Grafittskifer
51 ~ Grønnstein	37 ~ Kalk
44 ~ Gabbro	
45 ~ Amfibolitt	

24/9.1968

BV/OJ

Skipmannvikfjell.

Ca. 400 m fra nedkjørselen til gårdene er det en vegskjæring bestående i hovedsaken av en porøs marmorbenk.

Strøk og fallmålinger i skjæringen.

NmØ 27,59 \ mV 74°

Litt impregnasjon av kopperkis i den omliggende biotittrike bergart.

NB.
Skjæringen
ses helt
tydelig
fra andre
siden
av fjorden

I en avstand av 1.5 km fra nedkjørselen til gårdene, i knapp sving høyt over et lite nes. Marmorgang sammen med lag av biotitt kloritt. Sterk mineralisering av kopperkis i kloritten og særlig i de partier som ligger nært til soner med grovkornet amfibolitt strøk og fallmålinger.

NmØ 589 \ mØ 85°

Malmimpregnasjonen strekker seg over et betydelig område. Den er sterkest i begynnelsen av den lange skjæringen, avtar så for å øke på igjen mot slutten. Impregnasjonens lengde ca. 300 m.

Undersøkelse av rustsonen i vestsiden av Kjernefjellet ved Junkerdalen.

Vanskelig terreng gjorde at vi ikke fikk gått over det hele. Stikkprøver over det meste ga imidlertid magre resultater. Det viste seg at rustsonen er rusten muskovittrik skifer. Jeg fant ingen impregnasjon i området.

Bjarne Vasshaug

24/9.1968
BV/OJ

Skipmannvikfjell.

Ca. 400 m fra nedkjørselen til gårdene er det en vegskjæring bestående i hovedsaken av en porøs marmorbenk.

Strøk og fallmålinger i skjæringen.

NmØ 27,59 mV 74°

Litt impregnasjon av koppekis i den omliggende biotittrike bergart.

NB.
Skjæringen
ses helt
tydelig
fra andre
siden
av fjorden

I en avstand av 1.5 km fra nedkjørselen til gårdene, i knapp sving høyt over et lite nes. Marmorgang sammen med lag av biotitt kloritt. Sterk mineralisering av koppekis i kloritten og særlig i de partier som ligger nært til soner med grovkornet amfibolitt strøk og fallmålinger.

NmØ 589 mØ 85°

Malmimpregnasjonen strekker seg over et betydelig område. Den er sterkest i begynnelsen av den lange skjæringen, avtar så for å øke på igjen mot slutten. Impregnasjonens lengde ca. 300 m.

Undersøkelse av rustsonen i vestsiden av Kjernefjellet ved Junkerdalen.

Vanskelig terreng gjorde at vi ikke fikk gått over det hele. Stikkprøver over det meste ga imidlertid magre resultater. Det viste seg at rustsonen er rusten muskovittrik skifer. Jeg fant ingen impregnasjon i området.

Bjarne Vasshaug

032.007

SKAITIFELTET FØR TIL 1968

032.007

23/9.1968

BV/OJ

Rapport om skjerp ved Skaitibukten, Kvartsdalen, Klaravann og i Storforødalen.

Skaitibukt I - skjerp 1097 og Skaitibukt II - skjerp 1098 var lett synlige og på grunn av vurdene var det ikke stor tvil om at dette var de rette.

Koordinatene: I) $5^{38,150} - 74^{23,250}$. II) $5^{38,225} - 74^{23,225}$.

Med Skaitibukt III - skjerp 1099 stilte det seg først noe annerledes da skjerpene ikke var merket. Etter å ha gått nøye over terrenget kom jeg imidlertid frem til at stedet måtte være det rette likevel. Skjerpene ligger i et lite olvefar. Det var vanskelig å finne et brukbart håndstykke p.g.a. at berget var opprustet og dessuten meget skifrig.

Koordinatene: $5^{38,025} - 74^{23,050}$.

Skjerp 1094 var meget lett å finne ut fra beskrivelser da det var lett å se p.g.a. manglende vegetasjon. Det var tydelig at det her hadde vært skjerpene før. Koordinater: $5^{39,125} - 74^{23,425}$.

Skjerp 1096 i "Kvartsdalen" var vanskelig å finne da spesielle kjennetegn som var beskrevet ikke lenger fantes der. Etter en tids arbeid kom jeg imidlertid frem til at skjerpene måtte ligge i en liten fjellhøyd ved bekken (på sydsiden) som rinner gjennom "Kvartsdalen". Elven gjør et lite stykke nedenfor en sving og styrter utenfor en skrent. Koordinater: $5^{43,500} - 74^{22,700}$.

For skjerpene ved Klaravann er det bare å si at disse er meget lette å se i terrenget da det i denne høyden er heller smått med vegetasjon.

Skjerp 1095. Koordinater $5^{40,950} - 74^{21,200}$
" 1096. " $5^{43,350} - 74^{20,050}$

Angående skjerpene i Storforødalen må jeg først føre på en korreksjon i beskrivelsen. Skjerpene ligger like på østsiden av elva mellom øvre og nedre S.vann v/Øvre vannets side i en avstand fra elvens begynnelse på ca. 9 m.

På grunn av at beskrivelsen ikke stemte var det først en del vanskeligheter med å finne skjerpene. Vedvarende heftig regn var også en hindring i arbeidet. Elven var meget vanskelig å krysse.

Koordinater: $5^{26,250} - 74^{44,325}$.

Bjarne Vasshaug

13/9.1968

BV/OJ

Skjerp i vestsiden av Tausafjell.

Etter å ha gått nøye over området og sammenlignet de gitte opplysninger med terrenget kom jeg frem til det resultat at skjerpene slik de er beskrevet skulle ligge under en mektig snefonn som ligger under den nevnte styrning. Denne snefonnen strekker seg ca. 60 m nedover fjellsiden.

Forbauset ble vi derfor da vi fant en sone med impregnasjon ca. 200 m under styrningen. Jeg har merket av disse pkt. med røde prikker på kartet. Proven følger også med.

Dersom en skulle anta at dette var sone 2 så måtte sone 1 ligge ca. 20 m over denne. Vi undersøkte i dette område, men kunne ikke finne noe.

Etter vårt barometer skal de nevnte pkt. ligge på ca. 1000 m.o.h. Den sonen vi fant ligger på ca. 950 m.o.h.

I liggen av den sonen vi fant er det en meget lys kvarterik bergart og i hengen en ganske mørk biotittskifer.

Bjarne Vasshaug

Avskrift.

Ivar Dybdahl

Malmsonens forløp og mektighet rundt synklinalen syd for Balvann.

(Alle navn og høydetall refererer seg til gradteigskartblad Junkerdal).

For vi til inne i Sverige så går sonen langs vestsiden av Ikisjaure og over den norsk-svenske grensen omtrent midt mellom grenserysene nr. 234 og 235. Den runder rundt høyde 1312 og går på sydsiden av vann 1146 m.o.h. Herfra fortsetter den i VNV retning langs nordsiden av vann 1123 m.o.h. til sydsiden av to småvann 1142 m.o.h. Dens forløp videre går langs nordsiden av bekken fra vann 1123, rett vest for høydept. 945 krysser den bekken og fortsetter i samme retning på vestsiden av denne. Rett vest for høydept. 807 bøyer den av og går ^{nød}/i Balvann ca. 150 m. syd for den nyoppsatte hytten i Skaitibukta.

Fra riksgrensen og vestover til forbi høydept. 807 har seresitsonen liten mektighet. Ved 807 var den bare noen få cm. Fra 807 til Skaitibukta tiltar sonens mektighet opptil 1 m. og mer.

På vestsiden av Balvann har vi malmsonen igjen litt syd for Loggojokkas utløp i Balvann. Herfra stiger sonen opp mot Salfjellet, runder dette på nordsiden og passerer øst for et lite vann i skaret over til Evenesdal. Ved dette vannet er strøk og fall $V 30^{\circ}S$, $S 15^{\circ}$. Fra Balvann og gjennom overgangen til Evenesdal er malmsonen heller svak. Den er her endel kis-impregnert, men det er utviklet svært lite seresit. Malmsonen krysser over Evenesdal ca. 1 km. syd for 692 og den er ikke fulgt lenger enn ca. 1 km. vest for elveleie. Her nede i bunnen av Evenesdal har malmsonen tiltatt i mektighet særlig rett vest for elveleie. Her kan mektigheten dreie seg om en manns høyde. Strøk og fall er: $N 35^{\circ}O$, $20^{\circ}S$.

Malmsonen bestod her av kvartsholdig seresitskifer med tildels kraftig kis-impregnasjon. Det er også dannet store mengder med jernoker. Torronget var ellers meget overdekket. I overkant av den synlige seresitskifer hadde det dannet seg en jernhatt.

Likaledes var seresitskiferen gjennomskåret av små 4 - 5 cm. tykke ganger som nå ut mot dagen bare bestod av rust, med tydelige anløpsfarver, antakelig Cu. Disse smågangene gikk omtrent loddrett på skifriheten.

For vi så til fra sydsiden av synklinalen så har vi malmsonen på nordsiden av store Tausaffjellvann, 1242 m.o.h. Det videre forløp mot svenskogrensen er ikke oppgått. Snøen lå enda i store mengder der inne.

Ved store Tausaffjellvann var sonen 2 m. mektig. Strøk og fall er her $V 30^{\circ}N$, $45^{\circ}N$. Vestover fra store Tausaffjellvann lå snøen vestenfor vann 1125 m.o.h.

Vi fant serisitskiferen igjen her. Herfra går sonen midt mellom to små vann nordvest for høyde 1146. Fra dette sted dreier den av mot nord og krysser Skaitidalen, går opp mot Slaipa, rundt denne syd for 953 og fortsetter langs Slaipa på østsiden av Kjørriisdalen.

Det videre forløp er enda ikke fastlagt. Malmsonen rundt Tausaffjell er jevnt over sterkt kisimpregnert, dens mektighet overstiger nok ingen steder 1 m. Det interessante her er at det fins flere soner med typisk kisimpregnert serisitskifer. Det samme var tilfelle ved Slaipa. Her var forresten den mektigste sonen over 2 m. bred.

Angående malmsonens videre forløp mellom Evenesdalen og Kjørriisdalen, kan det være to alternativer. Den kan fra Evenesdal opp mot Sotertind over Sjurffjellet ned i Rykkedalen så igjen oppover mot Båtfjellet og ned i Kjørriisdalen. Vi fant nemlig rester av serisitskifer nedover høyde 1134 på østsiden av Båtfjell. Men malmsonen kan også danne en sluttet ring i det østre parti av Båtfjell. I så fall måtte fortsettelsen av malmsonen fra Slaipa gå opp forbi Leipibakkene opp mot Sjurffjellet og knytte seg til sonen i Evenesdalen. Vi var nemlig borte i en rustsone oppe i Leipibakken hvis retning pekte inn mot Sjurffjellet, men området var her svært granitisert. Det kan jo være mulighet for at denne sonen er i forbindelse med granitten.

Ivar Dybdahl (s)

P.S. Malmhorisonten på nordsiden av synklinalen fra rikegrensen over Balvann mot Salfjellsets nordside er avsatt på ing. Heltsens kartsett, likeens alle detaljer angående malmsonens mektighet er ført i hans dagbok. De opplysninger som gis angående ovennevnte strekning er derfor tatt etter hukommelsen.

I.D.

Aveskrift.

PROFESSOR DR. THOROLF VOGT
GEOLOGISK INSTITUTT
NORGES TEKNISKE HØGSKOLE

Til A/s Sulitjelma Gruber.

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser i Sulitjelmafeltet i 1948. II.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Idet det forøvrig henvises til beretning I av 4. august ble det i dagene 4. til 7. august tatt en orienterende tur til den sydlige del av Skaitidalen med utgangspunkt i Skaiti gård. Deltagere i turen var bergingenier Einar Troften, markskeider Ivar Stormo og undertegnede. Vi besøkte herunder særskilt vestsiden av Tausa fjell, som ligger NO for Skaiti gård.

På vestsiden av Skaiti fjell har man en særdeles mektig sone med rusten skifer, som gjennom tidene åpenbart har gitt foranledning til forskjellige skjerpningsarbeider. Ved Ivar Stormo har Sulitjelmaskapet anmeldt enkelte skjerp her, idet visstnok alle eldre skjerp er falt i det fri. Stormos skjerp består av kisimpregnasjoner i mørke skifre. Anslagsvis 500 m. syd for disse skjerp og i nivå anslagsvis omkring 200 m. lavere ble det funnet typiske svovelkisimpregnerte serisittskifre, som etter alt å dømme tilhører samme sone som Jervasforekomstene i Sverige og som åpenbart også svarer til Sulitjelmanivået. Det kan henvises til Bilag 1, hvor serisittskifrene ved Skaiti-bukten, Jervas og Tausa-fjell er avsatt med rød farve. Med blå farve er antydning sammenhengen mellom disse tre forekomster. Beliggenheten av forekomsten i Tausa fjell kan ganske visst ikke orienteres nøyaktig før mere detaljerte undersøkelser er foretatt. Det er imidlertid sikkert her man må vente Sulitjelmanivået etter de generelle geologiske forhold, og det er overveiende sannsynlig at vi her har med Jervas nivå å gjøre. De i Tausa fjell opptredende svovelkisimpregnerte serisittskifre var overordentlig typiske og ikke til å ta feil av. Prøve av de typiske kisimpregnerte skifre, som er helt snehvite med fin svovelkisimpregnasjon, ble gitt til markskeider Ivar Stormo, som etter avtale vil foreta de nødvendige arbeider til anmeldelse av sonen i Tausa fjell og eventuelt følge sonen østover med skjerpningsarbeider.

Rusten skifer fortsetter åpenbart over deler mot nordvest til fjellryggen Slaipa, hvor man har etpar utpregete rustsoner, som er antydning på kartet. Hvilke av disse rustsoner som representerer serisittskifre og altså det viktige nivå, kan først avgjøres ved detaljert undersøkelse.

Sulitjelma-Jervas nivå er således igjenfunnet på to steder på norsk side, i Skaitibukta og i Tausafjell. Disse lokaliteter vil danne utmerkete utgangspunkter for en detaljert kartlegning av denne malmsone såvel mot øst som mot vest. Malmsonen syd for Balvann vil i likhet med malmsonen omkring Baldoaive nord for Balvann gå ringformig i fjellmassivet. Det er da den østlige del av denne ringen en hittil har fått noe nærmere greie på, mens ringens fortsettelse på vestsiden av Skaitidalen ennå er ukjent. Alt skulle imidlertid ligge vel til rette for en detaljert undersøkelse til neste sommer

Trondheim, den 17. august 1948

Thorolf Vogt (sign.)

Avskrift.

Til A/S Sulitjelma Gruber.

Beretning om orienterende geologiske undersøkelser
i Sulitjelmafeltet i 1948. I.

Av professor Dr. Thorolf Vogt.

Som et ledd i den av Sulitjelmasselskapet og Industridepartementet i samarbeide med undertegnede planlagte geologiske malmleting ble det foretatt en orienterende tur til Balvannstraktene og Ikisjaure i tiden 25. juli til 2. august. Videre ble det tatt noen mindre turer ellers. Deltakere på hovedturen var stud.techn. John Lakselv, bergskoleelev Gunnar Stormo, student Per Trøften og undertegnede. Vi besøkte Jervasforekomstene ved Ikisjaure på svensk side av grensen.

Denne forekomst ble geologisk undersøkt ifjor sommer, og undersøkes nå videre med stor kraft av Boliden-selskapet. Det bygges braktor i vel 1000 meters høyde, drives diamantboring (hittil boret 2 hull à 120 m pluss endel av et 3.hull) og elektrisk malmleting (basislinje ble utstulket). Forbindelse med utenverdenen var ved fly. Bolidenselskapets representanter ved Jervas tok imot oss på den mest gjestfri måte. Dr. Grip hadde meldt vår ankomst til geologen Dr. Togengren, som tok imot oss meget elskverdig og viste oss omkring i feltet. Malmsonen består av en hvit kisimpregnert sericitt-skifer eller delvis sericittkvartsitt. Sonen antas å være omtrent 100 m mektig på det sted undersøkelsene pågår. I malmsonen var det såvidt vites ennå ikke påvist drivverdig malm i fast fjell. At sådanne malmer eksisterer er imidlertid sansynliggjort ved funn av malmblokker. Vi så bl.a. en liten malmblokk med kobberkisimpregnert sericittskifer med ca. 10% kobber. Disse svagt kisimpregnerte sericittskifre kjennor vi godt fra Sulitjelmafeltet, hvor de følger malmnivået. Bolidenselskapets geologer antok at malmnivået ved Jervas tilhørte eller lå meget nær ved Sulitjelma malmnivå. Dette finner også jeg meget sansynlig, både fordi endel av skifrene over sericittskifrene ved Jervas minner påfallende om den øvre del av Furulundskiferen, men særskilt fordi jeg i sin tid (se Sulitjelma-arbeidet av 1928) har fulgt Sulitjelmanivået praktisk talt til Riksgrensen ved Ikis syd for Riksres No.235 (se bilag 1). På kartet bilag 2 er malmnivået ved Ikisjaure inntegnet. Det vil sees at det passerer Riksgrensen i den øvre del av Furulundskiferen.

Fra Ikisjaure reiste vi til Skaitibukten på sydsiden av Balvann, hvor Sulitjelmafeltets og Jervasfeltets malmnivå skulle skjere Balvann.

Det viste seg straks at en også her hadde en vel utviklet kiselimpregnert sericittskifer av samme type som ved Sulitjelma og Jervas. Sonen antas å være minst 50 m mektig. Det ble avmerket etpar punkter og tatt prøver til anmeldelse av malmsonen. Anmeldelse er innsendt av selskapet. Be-
ligngheten av malmsonen ved Skaitibukten fremgår av bilag 2. Vi søkte også å følge sonen videre mot øst, noe som imidlertid mislykkedes; like her var imidlertid sterkt overdekket av leasemateriale. Oppe på platået i 8 - 900 m's høyde fantes dog flere blokker av sericittskifer og sericittkvartsitter. En kan vel si at det bare er spørsmål om arbeide å følge malmsonen noenlunde i sammenheng i fjelltraktene mellom Skaitibukta og Ikisjauro.

Vi søkte også etter malmsonen langs Balvann lenger mot nordvest, ca. 3 1/2 km fra funnpunktene på østsiden av Skaitibukta. Terranget her var imidlertid helt overdekket.

Opplegget for ihvertfall en meget viktig del av de geologiske malmunder-
søkelser synes å være nokså klart: En bør følge malmsonen for Sulitjelma-
Jervasnivået rundt den norske del av Skaiti-synklinalen (Skaitis skål-
formete foldning). Videre bør en selvsagt følge Sulitjelmas malmsone
detaljert rundt hele Baldoaivesynklinalen. Her er den fulgt i de grove
trekk fer. Som det vil være kjent, ligger Baldoaive og Stålhaugen malmfore-
komster i Sulitjelma-nivået på oversiden av denne synklinal. Videre bør
Sulitjelmanivået følges rundt den norske del av Sulitjelmasynklinalen
(Blåmannsøns synklinal).

Avmerking av punkter til hjelp for en senere kartlegning på grunnlag av
fotografikartene bør antakelig innrettes fortrinnsvis etter disse syne-
punkter. Foruten første ordene trigonometriske punkter bør et passende
antall varder o.l. avmerkes i terrenget syd for Balvann, og videre langs
malmsonen fra Fuglevann - Rosnavann mot nordøst til Saki og videre mot
nord, samt mot nordvest til Baldoaive malmforekomst og videre mot nord.
Hvis det blir tid bør det også avmerkes punkter i traktene på sydsiden av
Skaitisynklinalen, nemlig på begge sider av Skaiti gård mot øst inn til
traktene ved Svarthamaren - Heimberg-høypen, og mot nordvest til traktene
omkring Kjerrisdalen.

Jeg skal ikke her gå nærmere inn på de mange spørsmål som melder seg når
det gjelder de foreliggende malmundersøkelser. En vil imidlertid anbefale
på det beste at - foruten bergingenier Anders Heltzen - bergstudent John
Lakselv og bergskole-elev Gunnar Stormo, begge fra Sulitjelma, på en eller
annen måte knyttes til dette arbeide. Videre vil det være av betydning å
få bygget en liten brakke i Skaitibukten ved en god liten havn i buktas
sydøstlige del. Denne brakke vil kunne fungere som hovedstasjon for alt
arbeid på sydsiden av Balvann.

En solid båt på Balvann bør anskaffes, eventuelt med en liten påhengsmotor (vi brukte Turistforeningens båt). En må nok også gå til anskaffelse av endel solid feltutstyr, bl.a. telt som kan stå for en storm (vårt telt, utlånt av Gunnar Stormo, blåste ned i storm nesten med det samme det var satt opp ved Ikisjaure. Antakelig vil det også være hensiktsmessig å søke om ekstra matrasjoner for arbeidet. Bolidenselskapet har fått tildelt sådanne for arbeidet i fjellene.

Sulitjelma, den 4. august 1948.

TV/KE

Avskrift.

Rapport

fra tur til Skaiti 19 - 24 juli 1948

Beså et sjerp som i sin tid var tat ut av Håkon Hestby og Håkon Hansen Skaiti med flere.

Sjerpet ligger i Tausafjellets vestskråning ca. 3 km. (luftlinje) N 30° for Skaiti gård. H. over havet er ca. 800 m i Tausafjellets vestskråning som heller ca. 35° med ofte forekommende stensprang fra det næsten lodrette Tausafjell.

Omtrønt 20 m. fra foten av den lodrette øvre del av Tausafjellet går 2 rustsoner i en avstand av 20 meter.

Fra sjerpet faller sonen ca. 15° mot nord, og forsvinner i uren ca. 150 m. nord for sjerpet. Mot syd kan en følge den ca. 100 m. Altså sees 250 m sammenlagt rustsone.

Denne går sannsynligvis helt ned i dalbunnen og henger sammen med rustsonen i Slaipa fjellet på vestsiden av Skaiti-dalen. Her i Slaipa fjellet lå for flere år siden en lap fra Misvær og knakket i mange soner for avdøde H.M.B. Scholberg i Bode.

I ovennevnte sjerp har leterne sprengt litt i en næsten tør bekk. (Tørbekken). Gangen er her 0,50 m. bra og 0,8 m dårligere impregnasjon, over denne (muligens mere). Uren dekker for en del gangen. Sjerpet ligger i den underste rustsone og forsvinner ca. 10 m. nord for sprengningen og i samme avstand mot syd. Ca. 150 m nord for "Tørbekken" finner en i Trollbekken i nederste rustsone en ca. 4,0 m mektig gang bestående av 20 cm. impr. i bunnen og 5 - 6 tynne striper impregnasjon over, den største av disse var ca. 4 cm.

Vannspruten og uren hindret en nøyaktig undersøkelse. I den øvre rustsonen fant jeg i Trollbekken en ca. 10 cm. mektig impregnasjon.

Ca. 100 & 200 m. syd for - Tørbekken-sjerp fant jeg i en liten berg-hammor en gang på ca. 0,5 m. Her var litt magnetitt i hardt fjell, som blev blå-svart for hammerslagene. Noen lagdeling eller skifrichet kunne ikke ses. Nedre del kunne ikke bestemmes da den forsvandt i jord og var dekket av en 20 cm. tykt rustbrun masse som forholdsvis lett ble slått til pulver.

Da jeg ingen spade hadde ble bare en flate på knapt 1 m² avdekket.

I. M. Stormø (s)

Avskrift.

A/S SULITJELMA GRUBER

Sulitjelma, den 3. august 1948.

Ph/HEI

172/PK

Stempel kr. 15,-.

Herr lensmannen i Saltdal,

R o g n a n .

Vi tillater oss å annelde tre skjerp ved Balvann, nemlig:

Skaitibukt I ca. 50 meter ovenfor stranden og ca. 200 meter utenfor enden av og ved østre side av Skaitibukta.

Merket I innhugget i en sten på oppført varde.

x) 1097. Koordinator: $5^{38,150} - 7^4_{23,250}$.

Skaitibukt II ca. 75 meter ovenfor skjerp I. Merket II i sten i varde.

x) 1098. Koordinator: $5^{38,225} - 7^4_{23,225}$.

Skaitibukt III ca. 100 meter fra sydostenden av Skaitibukta, ca. 50 meter fra stranden, også på østsiden. Umerket. x) I et elveleie.

x) 1099. Koordinator: $5^{38,025} - 7^4_{23,050}$.

Funnvitner: Student John Laxelv,

bergeskoleelev Gunnar Stormo,

bosatte Sulitjelma.

Prøvestener både herfra og fra de den 26. f.m. anmeldte skjerp beror ved grubernes kontor her og kan om ønskes sendes senere.

Til gebyr oversendes kr. 50,- i kontanter.

p.pa. A/S SULITJELMA GRUBER

H. Christoffersen (s)

Det attesteres at denne skjerpbeholdelse ble mottatt av meg den 5. august 1948 kl. 12 og at ingen i løpet av de siste 12 måneder fra nevnte dato har fått påtegning om anmeldelse av skjerp av noe slags i samme egn. Gebyr til statkassen kr. 15,- tilsammen er avgjort ved påklebing og kassert stempelmerker.

Saltdal lensmannskontor, Rognan, den 12. august 1948.

Olaf Lien (s)

x) Disse linjer er tilføyd i brevet av A/S Sulitjelma Gruber den 24/9. 1968.

Avskrift.

Vedr. Skaitiskerpene, ca. 3 km. luftlinje fra Sk. gård i retning
N 30° O.

Sone I skerp a) er i Trollbekken ca. 20 m under den over 70 m bratte
styrtning fra Tausa 950 m ? h.o.h.

Sone II skerp a) er i Trollbekken 20 m under I a.
II b) 150 m lengre syd i Terbekken.
II c) 200 " syd for II b i en stenknaus.

De to rustsoner har en avstand av ca. 20 m. Det har fall nordover
langs fjellsiden ca. 15° delvis noe mer og er fulgt ca. 250 m langt,
forsvinder nordover i ur og ser ut til å henge sammen med en rustsone
som går i Slaipa, og hvor en Misvær-lapp for flere år siden lå og
knakket og skjerpet for avdøde R. M. B. Schelbergs regning.

I II a er sprengt så der nå vises tydelig impregnasjon: etter liggen
er 0.5 - 1 m forholdsvis tett, mens den ovenforliggende ca. 1 m
nektige impr. er fattigere. I hengen står svart - muligens grafitisk
skifer, i liggen hvit sericitkvartsit.

Avskrift.

A/S SULITJELMA GRUBER

Sulitjelma, 20. oktober 1949.

BL/MM

Lensmannen i Saltdal,

R o g n a n .

Herved anmeldes følgende tre funnpunkter for erts:

1. Første punkt ligger ved den første større bekk som renner i nordlig retning øst for Skaitibukta i Balvannet og i 200 m. høyde over dette.
x) 1094. Koordinater: $5^{39,125} - 74^{23,425}$.
2. Annet punkt ligger ca. 100 m. fra nordvestenden av Klaravannet. Klaravannet er et på kartet navnløst lite vann sydøst for Skaitibukta i Balvannet. Vannets høyde er angitt til 1123 m.o.h.
x) 1095. Koordinater: $5^{40,950} - 74^{21,200}$.
3. Tredje punkt ligger ca. 150 m. sydøst for et lite tjern som ligger knapt 1 km. øst for den sydlige del av Klaravannet og ca. 50 m. høyere enn førstnevnte tjern.
x) 1096. Koordinater: $5^{43,350} - 74^{20,050}$.

Alle henvisninger er basert på kartbladet Junkerdalen, utført i målestokk 1 : 100000.

Som funnvidner oppgis Oluf B. Rørvik, Fauske og ingeniør Anders M. Heltzen, Rausand i Møre.

Anmeldelsen oversendes i 2 eksemplarer.

p.p. A/S SULITJELMA GRUBER

R. Christoffersen (s)

Det attesteres at denne skjerp anmeldelse ble mottatt av meg den 22. oktober 1949 kl. 9 og at ingen i løpet av de siste 12 måneder fra nevnte dato har fått påtegning om anmeldelse av skjerp av noe slags i samme øgn.

Gebyr til statskassen beregnet etter kr. 5.- for hvert skjerp, tilsammen kr. 15.- er avgjort ved påklebet stempelmerker på denne anmeldelse.

Saltdal lensmannskontor, Rognan den 12/11-1949.

Olaf Lien (s)

x) Disse linjer er tilføyet i brevet av A/S Sulitjelma Gruber 24/9.1968.

Avskrift.

A/S SULITJELMA GRUBER

Sulitjelma, den 26. juli 1948.

ET/AGH

Stempel kr. 10,-.

Herr Lensmannen i Saltdal,

R o g n a n .

Vodr.: Mulig malmførende impregnasjonssoner i Skaiti.

Vi tillater oss herved å annelde to malmsoner i Tausfjellet 3 km (luftlinje) N 30° øst for Skaiti gård.

Fundpunkt for sone I er:

- a) i Trollbekken ca. 20 m. under den over 70° bratte styrtning fra Tausa.
Høyde over havet ca. 800 m.

Fundpunkter for sone II er:

- a) i Trollbekken 20 m. under I a.
b) a, 150 m. syd for II a i et tørt bekkeleie.
c) a, 200 m. syd for II b i en stenkaus.

Vitner: marskeider I. M. Stormo,
skogvokter Magnus Nygaard.

./.
Vi vedlegger kr. 50.- i sjekk på Nordlands Privatbank til dekning av stempel og gebyr.

p.pa. A/S SULITJELMA GRUBER

R. Christoffersen (s)

Det attesteres at denne skjerppeanmeldelse ble mottatt av meg den 30. juli kl. 9, og at det i løpet av de siste 12 måneder fra nevnte dato ikke er gitt påtegning til noen om anmeldelser av skjerp i samme øgn.

Gebyr til statskassen tilsammen kr. 10,- er avgjort ved påklebing av stempelmerker på dette dok.

Saltdal lensmannskontor, Rognan, den 12. august 1948.

Olaf Lien (s)

Avskrift.

A/S SULITJELMA GRUBER

Sulitjelma, den 21de septbr. 1948
Vår ref.: ET/H

x) Koordinater $5^{43,500} - 74^{22,700}$

Herr Lensmannen i Saltdal,
Rognan.

Vi tillater oss herved å anmelde "Kvartedalen" skjerp ved Balvann, beliggende ca. 2 km. V NV for grenserøys 235 (Skarjahøggerri røys); ca. 50 m. nedenfor skjerpst er opført en mindre varde som sentrum for et kors malt med kalk på fjell resp. skiferblokker.

Malmen består av sinkholdig magnetkis som konkresjoner i kvartegang. Prøver herav beror ved vårt kontor.

Vitner: Per Fr. Treften og Arthur Røed, begge i Sulitjelma.

x) Vardene er
sannsynligvis
rest sammen.

Arbedigst

pr.pr. A/S SULITJELMA GRUBER

Bjarne Lio (s) Carl A. Hansen (s)

P.S. Vi vedlegger kr.25.- i sjekk på Nordlands Privatbank, Bods til dekning av stempel m.v.

Det attesteres, at denne skjerp anmeldelse ble mottatt av meg den 23. september 1948 kl. 10 og at ingen i løpet av de siste 12 måneder fra nevnte dato har fått påtegning om anmeldelse av skjerp av noe slags i samme egn.

Gebyr til statskassen kr. 5,- er avgjort ved påklebet stempelmerke.
Saltdal lensmannskontor, Rognan den 4. oktober 1948.

Olaf Lien (s)

x) Tilføyd av A/S Sulitjelma Gruber 24/9.1968.

4/Grin.

KARTBLAD Saltdal 2129 III		FELT (Øvre Storforsdalsvann) Storvatnfeltet		MUTINGSNR.
A N M E L D T	FUNNPUKNT Storvatn nr.22. Finstads Grube.			
	ANM. Funnpunktet er ikke mulig å koordinatbestemme etter opplysningene i mutingsbrevet og utmålsbrevet. Punktet ligger på østsiden av bekken mellom øvre og nedre S.vann v/Øvrevannets sydside			
	DATO		VIDNER Jens Kristensen, Saksonvik	
	Avstanden fra elvens begynnelse ca. 9 m.		Andreas Monsen , Saksonvik	
M U T E T	PRØVESTUFF Kobberkis			
	ANM.			
	DATO 14/9.1898		GRUNNEIER Indre Saksonvik	
U T M Å L S F O R R E T N I N G	LENGDEUTMÅL			
	FRA Bolt nrk. XX, 9,80m fra funnpunktet. Nordsiden av en fjellhammer like ved en liten myr ved vannet.			
	TIL 280 m i sydlig retning etter gangens strek.			
	FLATEUTMÅL			
	Y		X	
	Y		X	
	Y		X	
	Y		X	
	ANM.			
	DATO 1/8.1899			
		BERGMESTER Gottfr. Puntervald (geschwerner)		
U T G Å T T	ÅRSÅK			
	DATO			